

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdájára, hová az
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 amint a felszólamlások küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér száma 1 korona.

Virágvasárnap.

Ifju tavasz szép ünnepe, Husvét kedves hiruőke: nyájasan köszöntünk! Künn a szabadban rügyeket hajtanak a fák, diszruhájukat öltik a virágok és bármi fásult is legyen kedélyünk, örömpesve látjuk a természet átalakulását, a mogorva tél apónak távozását és a költői tavasz vidám bevonulását.

A tél nélkülözései, keservei, kinjai még nem multak ugyan el és épp oly nehéz, épp oly viszontagságos viszonyok közt tengődünk, mint előbb. De a tavaszi nap sugara életre kelti a remény csiráját, — a reményét, mely a boldogság izelítője.

Nemzetünk életét is felvidította a természet ujjáébredése. A merev, rideg nembánomság, közömbösség helyét friss, tavaszias hangulat váltja föl. Mozog az egész ország. Örömmel látjuk, hogy a magyarok még igaz szívvvel lelkesedni tudnak nemzeti ideálokért, hogy bármennyire is lenyűgözze őket a nyomor, hazafias felbuzdulásukat visszafojtani nem képes.

Nem kell féltetni ezt a nemzetet, mely, mint a természet, leküzdö a zord télviharokat és ujjáébred, valahányszor már tür-

hetetlenekké válnak a fürgetegek rakoncátlankodásai. — Nem kell féltetni ezt a hazát, mely hiven örzi meg apáink legdrágább örökét — az ősi erényeket: a lángoló patriotizmust, a buzgó tettrevágyást, az ideálokért való igaz lelkesedést. — Nem kell féltetni ezt az országot, melynek termőföldje kifogyhatatlanul szolgáltatja Isten adományait. — Nem kell féltetni a magyarokat, kik, úgy, mint előbb, ma is rajongnak a dicső szabadságért, melyet, ha kell, észszel, ha kell, vérrel megszerezni és fentartani mindenkor képesek.

A tavaszi napsugár bevilágítja mindezeket az erényeket, mindezeket a javakat, melyeket hosszú időn át a csüggedés komor téli felege elfödött. A nyájas tavaszi világosságban egyszerre ismét látjuk a magyarok valódi, igaz képét.

Nem satnya, nem gyatra a magyar, világosan láthatja most mindenki. Ha tür, ha szenved is, de leigázni, letiporni nem engedi magát. A ki erényeiben kételkedett, most meggyőződhetik, hogy nemcsak érintetlenül örizte meg azokat, de teljes tudatában is van jó tulajdonságainak, melyeket meg tud védeni mindenkivel szemben.

Virágvasárnapjára virágos kép ez. Szép és tetsző és minden igaz hazafit boldogsággal eltöltö.

Nyájasan köszöntünk, virágvasárnap! Miként az Urat Jeruzsálembé való bevonulásakor frissen sarjadzó palmaágacsokkal fogadta a nép: úgy a reménység fakadó rügyeit tárja elébünk a buzditólag mosolygó tavasz!

S ezért üdvözlünk téged örömmel, nyájas, szép virágvasárnap!

Tudnivalók a táplálkozásról.

Legjobb a vegyes ételekből összeállított egyszerű, jó, házi koszt. Bővebb zsirtartalmu ételek, tészták, hüvelyes főzelék hasznosak. Nemcsak hus és tojás az, a mi tápláló, mint régen hitték. Igen jó a szalonna, nagyon hasznos a vaj, kitünö a megszirozott piritós kenyér, a sült burgonya ludzsírral, stb.

A kávénál sokkal hasznosabb a tej, mely tápláló is, a szomjat is oltja; de mindig csak forralt tejet és kortyonkint igyunk.

A sör, bor, ha csak étkezés közben és igen mértékletesen élünk vele, nem árt nem is sokat használni. A sör még ajánlatosabb a bornál. A pálinka, cognac, likör, egyenesen méreg; a ki önjávat lelkén viseli, csak akkor nyul hozzá, ha orvos gyógyszerként rendelte neki megfelelő formában. Legbecesebb vagyonát, étvágyát kockáztatja, a ki ehgyomorra szeszes itallal él.

Kiki mindig a saját evőeszközeit, poharát

arra az egymásra borulásra, melyben két katona kimondhatatlan elkeseredése, két hazafi végtelen gyáza volt kifejezve. Ez a visszaemlékezés érzékenyítette őt el s el akarta azt mondani az egykori rabtársnak, a miniszterelnöknek. Azonban a miniszterelnök az ölelés után visszaesett szokott rideg zárkózottságába s parlamenti debattokban szintelené szikkadt ajkán alig palástolt gúnyos mosolylyal nézte a sirva fakadt kollegát.

A miniszterelnök, miután megtette a magáét, átadta a kitüntetett ferfiut a jelenvoltaknak. Mialatt az ünnepelel a fehér keztyüs kezek szorításait fogadta, a könnyek felszáradtak pillái alatt s viszsanyerte miniszteri nyugalmát. Örvendett magában, hogy nem ejtett szót az aradi várról. Hiszen ez a nap az öröme, miért előhozakodni a szomorú emlékekkel! Az arany, ezüst mentelánczok ünnepelel csörgése között kár lett volna az akkori lánczokat megcsörrenteni . . .

A miniszterek egy része elbucsuzott. A nap hőse, körülvéve a visszamaradtaktól, mintha fényképész gépe vette volna célba, állásba helyezkedett, szemközt a terem főbejáratával.

A miniszterium hivatalnokai osztályonként

TÁRCZA.

Miniszter ünnepe.

Irta: Péterfi Gyula.

. . . És kívánom, hogy te, kedves barátom, viselhesd ezt a szép kriszkindlit oly sok évig, mint amily sok volt az érdem, a mikkel megszerezted. Tartson meg az Isten — ő felsége a király, a haza és — hogy önzésemet is megszólaltassam — az én kabinetem javára, dicsőségére.

Igy végezte beszédét a miniszterelnök s azal odatüzte a vaskoronarend kereszjét miniszter-társa mellére. Mialatt a jelenlevö miniszterkollegák, államtitkárok, képviselök éljeneztek a jelennehez: a kabinet feje megölelte s megcsókolta az ünnepelet.

Amint a két szürke bajusz összefenődött, a miniszter, a kiben a politika szikkasztó léghöre sem száritott ki minden érzelmességet, sirva fakadt, mint egy tanuló, a kit szertelenül megdicsérnek a nyilvános vizsgálaton . . .

Nem volt igazuk a hirlapoknak midön a jelenetröl referálva, leirták, mint válaszolt a miniszter látható meghatottsággal. Nem válaszolt az semmit, mert már az első szónál lecsuklott a hangja. Igazán, őszintén, szíve mélyéből el volt érzékenyede. Nem, éppen nem a kitüntetéstől. Nem is gondolt arra e pillanatban.

Az juttott eszébe, hogy három évtizeddel ez előtt éppen így borultak egymásra ő és a miniszterelnök, mikor az aradi vár kazamátáinak nyirkos, hideg folyosóján szemközt találkoztak. Egyiköjüket a hadbíróshoz, a másikat onnan kísérték. Láncz csörömpölt kezükön, lábukon, de nem saját sorsukat siratták . . . Azon a reggelen öt sor lövés dörült el a sánczokban, ötször nyilallott a szívébe minden rabnak a bástyabörtönökben . . . Mikor a vezérek elhullanak, megdöbben a legbátrabb katonaszív is. És e pillanatban öt vezér esett el . . . Fehér füst szállott föl a sánczárokból; tépelt foszlányai a bástya törésein át beszivárogtak a börtönökbe. A megölt vezérek katonái csak bilincseiket rázhatták. A nagy öldöklés színhelyén nem fedezhették testükkel vezéreiket . . .

Erre a napra gondolt vissza a miniszter s

Ország J.
 ABONY
 Pintér-ház.

Uri és női
 divatárú
 kereskedés.

Dús raktár mindennemü rövid és szövött árúkbán, kézimunkákban és anyagokban.

Czipők, kalapok, ingek, gallérok, nyakkendők, zsebkendők

bámulatos olcsó árban.

használja, soha se egyik vagy másik családtagját.

A közös tából való étkezés veszedelmes. Kiki a saját tányérjáról egyék, melyre a táblán lévő külön kanállal, villával szedje ki az ételt.

A gyermek ételét külön kanállal kell megkóstolni, melyet, miután szájunkban volt, a kicsi ételével többé érintkezésbe ne hozzunk.

Naponta fogat kell mosni és jó minden étkezés után kiöblögetni a száját.

Jókarban lévő fogak nélkül ugyanis helyesen táplálkozni igen nehéz, majdnem lehetetlen. A ki fogait elhanyagolja, úgy tesz, mint a könnyelmű mesterember, a ki rozoga szerszámmal hitvány munkát végezve akarja megkeresni kenyerét.

A kinek csak módjában van, hozassa rendbe fogorvossal teljesen a fogazatát s azontul felévenként vizsgáltsassa meg, hogy a készülő szuvasodások idején orvosoltassanak.

Fogvájót használjunk, de ügyeljünk rá, hogy az egyszer használt fogvájók helyesen összegyűjtessenek és elpusztíttassanak. Legjobb, ha elégetjük őket.

A ki teheti, napjában ötször egyék, azaz villásreggelizzék, meg oszonnáljon is.

Ha hosszabbban étvágytalan valaki, forduljon orvosához.

Beteg anyának semmi szín alatt nem szabad gyermekét szoptatnia.

MI UJSÁG?

— **Adomány.** Antos János földbirtokos özv. Patonainé részére segélyezésül I. koronát küldött. Átadtuk.

— **Felolvasás.** Anépkör ma délután 6 órakor tartja meg az idén utolsó felolvasó estélyét, melyen közre működnek: Temesközy József humoros felolvasással, Dobozy Kálmán szavalattal, Fördös Károly népies elbeszéléssel és Temesközy Gerzson az áprilisi tréfákról való elmélkedéssel. Külön megnívők nem bocsátatnak ki, az érdeklődőket ez úton hívja meg a kör elnöksége.

— **Köszönet nyilvánítás.** A nehéz sors ismét csapást mért reánk, de amit Istenben vetett keresztényi türelemmel fogadunk. Mindazon jóakaróimnak pedig, kik buzgó tevékenységükkel, fáradozásaikkal és egyébként is a tüzeset alkalmával a védekezés körül közreműködtek, ez úton fejezzük ki hálás köszönetünket.

Király János és Antal.

— **A Czirkó ügyhöz.** Megjelent szerkesztőségünkben Halasi István abonyi lakos és kijelentette, hogy a párbérügy mozgalomban bár ő is egyik vezető a nép részéről s abban részt

is vett, de tisztán a szegény nép érdekében és menten minden öös érdekektől. Kijelentette továbbá, hogy a mozgalom eszközeire, egyesektől önként felajánlott pénzbeli adományokról mindenkor, bárkinek elszámol, abból ő magának egy fillért sem tartott meg. Czirkónak jellemét és megélhetési viszonyait nem ismerte és a történetek után a vele való érdekközösséget sajnálja. — Erre nézve megjegyezzük, hogy azt az állításunkat, hogy Czirkó miből élt, a szolnoki rendőrség információjából merítettük, hol is Czirkó jövedelmi forrásául a párbér ügyben mozgolódó közönség önkéntes adományozásait jelölte meg s a közönség jóhiszeműségén való elősködést — a fentiek alapján — csupán Czirkóra értettük, ebbe mást nem akartunk és nem akarunk meggyanúsítani. Emoyit az igazság érdekében.

— **Emberről.** Nem valami szelid erkölcsű fizkő Bárány István 20 éves legény, ennek épen ellentéte volt Juhász Pál 18 éves fiú, kinek édes anyjáról és öt kisebb testvéréről is már gondoskodnia kellett s nekik kenyeret keresni. Ez a szegény csendes fiú szombaton mult egy hete, este, egy barátjához igyekezett, az uton hozzá csatlakozott Juhász József pajtása is és meg két izraelita pipa szerelő segéd s így négyesben haladtak a kaszárnya mögötti útezen. Egyszerre csak eléjük akadt Bárány Pista és kezdi szidalmazni őket, hogy majd lesz itt mindjárt valami, erre arra stb. A két pipa szerelő rögtön kerekelt oldott, Juhász József is iramodott s hívta Pált is, a ki azonban azt mondta, hogy minek szaladjon el, nincs ő neki semmi baja Báránnyal Midőn maguk maradtak, ez utóbbi párszor föbe esapta Juhász Pált, a ki rögtön felbukott, Bárány még meg is taposata s ott hagyta. Jó idő telt bele, még szegény Pali föleszmélt s haza vánszorgott, de a kapuból már négykézláb birt a házba bemászni, hol anyjának még megmondta támadójának nevét, aztán újra elvesztette eszméletét, mit többé nem is nyert vissza, más nap este meg is halt. Hétfőn kijött a kecskeméti tszk. kommissiója és felbontozták a szerencsétlen fiút, Bárány Istvánt pedig azzonnal tartóztatták, kihallgatása alkalmával azt a meglepő vallomást tette, hogy nem Juhászt akarta ő megverni, hanem mást a kire nagyon haragszik, de nevét nem mondta meg.

— **Népesezési mozgalom.** Az elmúlt negyed évben Abonyban a születési esetek száma 146., Született fiú 79. leány 67. rkath. 123 ev. ref. 17. izraelita 6. Törvénytelen születés 9. Ikrak születtek 4 esetben. Házasság kötött 37. rkath. valású ugyanolyan vallású menyasszonnyal 27. ev. ref. völegény ugyanolyan vallású menyasszonnyal 5. izr. ugyan olyan vallású menyasszonnyal 5. Elhalt 89. egyén, finemü 52. nőnemü 37. rkath. 78. ev. ref. 10. izr. 1. Halva szü-

teremben, úgy találta, hogy miniszterkollegái közül csak egy jelent meg. A többi hazautazott a déli vonattal az ünnepekre. A pártkitünőségek is gyéren vannak képviselve, minthogy a ház szünetet tart s kevesen vannak fönn a fővárosban. A társadalom jelesei helyett a miniszter szemei néhány másodrendű akademikust s egy jelentéktelen alpolgármestert, s egy esomé tuczat-nevezetességet pillanatanak meg. Szerencse, hogy a miniszteri irodák ismerték köteleységüket s megjelenésükkel legalább fölűdítették a bankett nyomott arculatát. Ez azonban nem vigasztalta meg a minisztert, ki csalódottan ül le a diszhelyre s egészen lehangoltan bontja ki asztalkendőjét. Ő ma egy nagy toasztra készült, mely új eszméket ad a politikának és társadalomnak. Ő ma fényesen és diadalmasan akarta megezáfolni az ellenzéknek azt a vádját, hogy a miniszteriumnak nincsenek eszméi. Oly meglepetést akart, mely pártját fölleskítse, minisztertársait bámulatba ejtse, az ellenzékét lesujtsa, a közvéleményt telrizza. Új irányokat készült jelölni, friss jelszavakat adni. Az eszméktől duzzadó, korszakos beszéd ott volt a kabátja belső zsebében — a hírlapok részére. Hanem mikor végigtekintett a környezeten, nagyon szürkének találta ezt a keretet a beszéd tündöklő perspektívájához. Elhatározta, hogy a nagy toasztot ott hagyja a kabátzsebben s csak úgy hasból beszél.

A nagy beszéd nem tudván megszületni, egész súlyával ránehezedett a miniszter lelkére. Még ez sem volt elég. A miniszter fölköszöntése véletlenül a párt legunalmasabb szónokának, X. grófnak jutott feladatul. A miniszter rémüldözni kezdett, mikor felállni látta a parlament félelmes alakját, ki rászögezte szemeit, mint a pápaszemes kigyó a célbavett áldozatra. A szónok nyelve

letett 3. Elhaltak: agyszélhűdésben 3. agylágyulásban 1. agy hártya lobban 5. tüdő gümőkórban 18. tüdő lobban 21. tüdő hurutban 1. béthurutban 3. vérhasban 1. szivszélhűdésben 4. szivbillentyű elégtelenség folytán 2. göresökben 4. májdagban 1. veselobban 3. orbánczban 1. gyermek aszályban 1. veleszületett gyengeségben 8. aggkorban 10. agyon ütés folytán 1. lörögás folytán 1. öngyilkosság folytán 1.

— **Szélhámos.** Gzezlédről érkezett tegnap mult egy hete egy jólöltözött czilinderes ur s beült egy kávéházba mulatni, a pénzt hányta s pazarul, de az eléje tett gyergvát mindég előtotta, Másnap a czeglédi főkapitány sürgönyözött át ide, hogy ilyen meg ilyen ur hamis okmányokkal az országos nő egylet javára gyűjt, valószínűleg ide jött el, le kell tartoztatni. Fodor András rendőr felismerte a kérdéses urat és elcsipte, Gzezlédre szállított, hol sikerült neki egy néhány ur háznál pénzt szedni össze.

— **Öngyilkosság.** Tápiógyörgyén Fekete Ferencz 19 éves cseled, valami fölött való elkeseredésében meg lötte magát, de bizony rosszul talált, mert életben maradt s nagy kínok között fetreng nehéz sebével.

— **Figyelmeztetés.** Az állami és helyhatóági hivataloknak s a közönségnek tapasztalat szerint az a bevett szokása, hogy a levelek és más postai küldemények czimzésénél a rendeltetési hely nevét nem a hivatalosan megállapított eredeti alakjában írja ki, hanem n, — ou, — en, — ön raggal jätja el. Ez a postaküldemények továbbítása körül sok zavart okoz. Így például: Bágy, Bät, Böd, Hornya, Röd, Topolya, Tura. Vaja stb. közsénevek ragozása folytán. Bágyon, Bätön, Bödön, Hornyán, Rödön, Topolyán, Turán, Vaján stb. helynevek keletkeznek, melyek ily alakban egyenként egy-egy más község nevének felelnek meg. A postai szolgálat biztossága és pontossága érdekében, de egyszersmind a helynevek rendezésének és a végleg megállapított helynevek általános elterjedésének érdekében is kívánatos, hogy a közönség a postai küldemények czimzésénél, a helynevek zavart okozó czimzését a kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr ö nagyméltóságának 1903. évi márczius 12-én kelt leiratának értelmében — mellezze s a helynevet mindenkor pusztán eredeti hivatalos alakjában írja a czimlapra. Budapest. 1903. márczius hó 24-én. Demény s. k.

— **A sorozás újabb elhalasztása.** Minthogy az ujonez létszám megajánlásáról szóló törvényjavaslatról nem tudható, hogy mikor emelkedik s egyáltalán emelkedik-e törvényerőre, a honvédelmi miniszter az évi rendes sorozásnak — április hóra kitűzött — határidejét újból bizonytalan időre halasztotta el.

— **Az Erzsébet-Sanatorium 1903.**

negindult, lassan, monoton gépiességgel, mint a hogy a táviróasztalon a végtelen papírszalaggal cörülesavart rézkerék kezd mozogni. A gróf egy jó felőráig fonta beszédének vékony szálát a miniszter körül s lassan-lassan úgy keresztül-kasul hálózta azt, mint a pök a legyet. A szegény bepökhalózott miniszter türte némán, csöndesen, hanem mikor meg kellett köszönnie a beguban-czozást, hangja remegett a bosszuságtól. Olyan idegesen, kelleltenül beszélt, hogy az asztal tulsó végén összesugtak: A miniszter nincs a hangjánál. Aztán milyen kesernyés, nervozus, mint a mikor leszavazzák a minisztertanácsban. Bántja valami. Tán kevesli a vaskorona-rendet.

Egész sora következett a pecsenye-szónoklatoknak. A miniszter oda sem figyelt. Az apró, csinos mondókák, mik zamatosak és gyöngyözök, akár egy pohár pezsgő, nem izlettek neki. Siket volt e finom, szellemes vonatkozások, a könnyű, kaczer bökok, a nagy szertartásossággal föllepő hízelgés iránt. Egyszer csak azt vette észre, hogy szökdösik a közönsége. Még nem volt vége a disztrakomának s már egynehány szék üresen állott.

Maga a pápaszemes-kigyószemü ünnepi szónok is kerekelt oldott. A minisztert kollegája világosította föl, hogy ezek az emberek ünnepelni haza sietnek, nem akarják lekésni a délutáni vonatot.

— Azt tartom, hogy kerekedjünk föl s menjünk el magunk is, ne várjuk, hogy mindannyian itt hagyjanak, szölt a miniszter nevetve, de kökényfanyar hangon.

Mikor a búcsuzás után a miniszter lement kocsijához, nem ült föl. Haza küldte a kocsit; ő pedig gyalog indult utnak s nyakába vette a várost. Így szokta kísértelni bosszuságát akkor is,

jöttek tisztelegni. — Nekik szölt ez a majesztözusan leereszkedő pose. A miniszter igen röviden, de a legminiszteribb jóindulattal válaszolt az üdvözölő küldöttségek szönokainak. Egyik válaszának kütönösen az a része keltett viharos tetszést, amelyben félre nem érthető czélzást tett a kisebb-fizetésü miniszteri hivatalnokok helyzetének javítására. Ez atyai kijelentésre a küldöttség hátulsó soraiban oly fektelen örömszivaj tört ki, hogy az első sorokban álló nagyfizetésük kénytelenek voltak visszafordulni s a kapzsiság démonától megszálit zajongókat feddő szemekkel csendre utasítani.

A pénzügyminiszter egy halk, finom mosolyt eresztett meg bajusza alatt. Mert hát volt valami mulatságos abban, hogy a hátulsó sor tűzbe jön olyan fizetésfölemelés fölött, mely — fájdalom — nincs fölveve a budgetbe és nem is lesz. A kollega egy kissé elszölte magát. A hátulsó sor azonban egy pár napra boldoggá van téve.

Küldöttség küldöttség után jött. A miniszter mindeniknek tudott valami jólesöt, valami atyait mondani. Szívét daraboként osztotta szét hivatalnokai között. A miniszteri arcz a főbejárattal szemben, délelött tizenegy órától délután egyig folyton sugárzott, fénylett, mint a nap a delelő ponton. Husz küldöttség sükérezett ebben a nyájas veröfényben s csak mikor a huszonegyedik, nagyon is alantas deputáció akarta magát megfürösztelni a miniszteri sugarakban: akkor csapták be a nagy ajtó két szárnyát, hogy ő excellentiája lélekezethez jusson s a két óráig tartó állva tündöklés után végre leülhessen.

Mikor a miniszter a két órás kegykisugárzás fáradalmait kipihente, a Vigadó-ba kocsizott, a diszebedre, melyet a párt rendez tiszteletére.

Amint a első üdvözlések után körülnézett a

január havi betegforgalma a következő volt: maradt a múlt óról ápolásban 122 beteg, fölvetetett a hónap folyamán 35, ápolásban és kezelésben részesült tehát 157 beteg, közülök 94 férfi, 63 nő. Távozott 33 beteg, közülök 22 férfi, 11 nő.

— **Mindenki tudja**, hogy a Mauthner-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobb termék adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. — Szóval a Mauthner-féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak és árai igen olcsók.

— **Valóban meglepő** a nem rég megnyitott Ország J. céznek tevékenysége, a melylyel mindjobban meggyőz bennünket arról, hogy szükségletünk beszerzésénél nem szükséges idegen városba vinni pénzünk. Nevezett cég kirakatai már magában véve is élvezetet nyújtanak és a kirakott árak izléses és divatos összeválogatása, valamint azoknak bámulatos olcsó árai, feltétlenül kötelességünké teszik, hogy ezen új cég vállalkozását pártoljuk.

— **Élőkerítés.** Kinek olcsó, örökös és teljesen athallan kerítésre szüksége van, azt csak Gleditschiá (koronatóvis, krisztustóvis vagy tuskés lepényfa) esemetékből készítheti legbiztosabban. Nagyobb kisebb birtokok, hegyközségek, legelők, udvarok, majorok, kertek, temetők stb., a legolcsóbban úgy keríthetők körül, hogy teljesen kuleszal zárhatók. Ezer esemete elegendő ketszázméter kerítéshez. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési utasítás mellékeltek. Színes fénynyomatu díszes árjegyzőket bárkinek ingyen és bérmentve küld az „Érmelléki első szőlőoltvány-telep”, Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid, melynek lapunk mai számában megjelent hirdetésre felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **A méregvásár.** Ohnet György nek, a világirodalom e kiváló jelesének legújabb művét, „A méregvásár“-t kizárólagos jogon az Egyetértés szerezte meg és nemrég kezdte el a közlését. Ujjonnan belépő előfizetőinek a szenzációs regény eddig megjelent folytatásait ingyen küldi meg az Egyetértés és nemsokára új cikksorozatot is kezd nagynevű szépirodalmi főmunkatársának Eötvös Károlynak a tollából, egy mindnyájunkra nézve nagyérdemű témáról: Deak Ferencz szerelmeiről. A haza hőlésének szívügyei eddig ugyszólván teljesen ismeretlenek a nagy nyilvánosságra nézve, most mesteri pennájával fogja föltárni irodalmunk e kiváló jelese az Egyetértésben. Egyébként is pompás tárczái vannak ennek a mindenképp első-

ha a kabinetben leszavazzák, vagy a házban beleszólnak. Kedélyének a falak között elvesztett egyensúlyát rendszeresen az utczán találta újra föl.

Ma azonban hiába kereste. Ez a nap nem úgy sült el, amint ő akarta. Becsvágya éhezte, szomjuhozta e napot, hogy eltelték dicsőséggel. A nap elmúlt, de a becsvágy étlen, szomjan maradt.

Milyen más szerepet szánt ő magának e napra! Lángoszlop akart lenni, melynek vakító fénykévei az ország szélétől a másikig vetődnek, s bevilágosítanak minden elmét. És nem tudott felgyulni, pedig tele volt a lelke világító anyaggal.

Csak volt. Most a leghitványabb hétköznapiasság öntudata szállta meg, amint a megeredt havas esőben kinyitva esernyőjét, előretört a tiszteletlenül lökdösődő tömegben. Ezekből a kiméletlen könyökérintésekből az utca demokracziája szólt hozzá gunyosan: Egy közönséges miniszter vagy és — egyéb semmi. (Folyt. köv.)

rendü magyar lapnak, a mely a nemzet nagy politikai küzdelmében előjár es e harcban szövetségesül bírja Kossuth Ferenczet, a függetlenségi és 48-as párt vezérét, a ki tudomás szerint az Egyetértés főmunkatársa és cikkei csak oda írja E nagy politikai hivatása mellett hirodó kötelességét is úgy teljesíti az Egyetértés, a hogy csak modern nagy lap teheti. Bőséges hirovattal, a legjobb értesülésekkel. Az Egyetértés előfizetési árai: egy hónapra 1 frt. 80 kr., negyedévre 5 frt. félre 10 frt. Államtisztviselők, papok, lelkészek, tanárok, tanítók, vasuti és magánhivatalnokok kedvezményes áron kapják: egy hónapra 1 frt. 20 kr.-ért, negyedévre 3 frt. 50 kr.-ért félre 7 frt.-ért. Hasznos olvasmányul a ház asszonya kedvezményesen kaphatja a Divatszálont is, mint az Egyetértés előfizetője sokkal olcsóbban; negyedévre 1 frt.-ért Az előfizetési pénzek (legezelszerűbben postautalványon) az Egyetértés kiadóhivatalába küldendők (Budapest, IV., Vármegye-utca 4.)

AZ „ABONY“ REGÉNYTARA.

Örvények.

— Eredeti regény a budapesti életből. —

Irta: Négysz.

A szerelmes legény, meg a féltékeny leány.

(Folytatás.)

Vasárnap délutánját felhasználta lakáskérésre és csakhamar a Dohány-utczában, közelebb valamivel a műhelyhez, kivett egy kis, olcsó szobácskát. Egy hét múlva már be is költözött oda. A Bodó család igaz örömmel bocsátotta el, míg a legény, amikor értesült a dologról, nagy elkeseredésben az nap este alaposan leitta magát, ezzel enyhíteni vélvén nagy fájdalmát.

A szerelem nem alszik.

A Bodó-család, de főleg Mariska, úgy vélték, hogy Etelka távozásával minden a régi mederben fog tovább hömpölyögni. Fejes István ezentul megint majd leizza magát néha-néha és szerelmes szókat suttog a leány fülébe vagy hangos szóval ígérgeti, hogy ma-holnap megtartják a menyegzőt. Azonban nem egészen így történt. A legény, mióta a varrólányka ismeretlen helyre költözött, minden áldott este a koresmát bújta és úgy éjféltájt meglehetősen rózsás kedvvel énekelve, kurjongatva jött haza. Mariska vagy nem aludt ilyenkor vagy fölébredt és kinyitotta az ajtót. Mikor a legény titokban megcsókolta a leányt, amit ez várt is, de most csak bedőlt a szobába és ruhástul odavetette magát az ágyra, egy-két sort dudolva valamelyik divatos nótából s aztán csakhamar elaludt, nagyokat hortyogva. A leány rosszkedvű volt, bosszankodott, de nem szólhatott semmit a legény részegsége, istenverte természeté ellen.

Elmultak a mámoros napok és Fejes István megundorodott a sok italtól és józanul egyre emlegette az eltűnt leányt, a család, de főleg Mariska nagy bosszúságára.

— Majd fölkeresem én, még ha a pokolba is ment. — mondogatta esténként nagy nyíltsággal, meggondolatlan öszinteséggel.

Azután, napok múltán, megváltozott minden. A legény rendszeren hazajött, barátságosabb volt mindegyikhez, enyelgett a lánnyal, úgy, hogy azt hitte Mariska, hogy hűtlen kedvesét visszahódítani sikerült. Föl is használta ezt az alkalmat a család

és különféle érzést tettek a fiatalok egybekelését illetőleg, amelyről Fejes István azonban hallani sem akart, mentegetőzésül, kibuvóul azt hozván fel, hogy meg akarja várni azt az időt, mikor sorsán javítani fog, mert oly kis fizetésből nem lehet megélni, noha ketten is keresnek. A család tehát várt. A leány meg türelmetlen volt. A sok álmatlan éjszaka kissé meghalványította, lesóványította az arcát.

Eközben a legény elment a főkapitánysági hivatalba, hol tizenöt krajczárért megadták a pontos címét Tarnyai Etelkának. Fejes István diadalmasan lobogtatta azt a papírlapot, melyen tisztán, olvasható betűkkel állott, hogy ez és ez, itt és itt lakik.

Elhatározta, hogy este fölkeresi Etelkát. Miután azonban nem érzett elég energiát önmagában a hivatlan látogatáshoz, este betért egy utca eső koresmába néhány spriczerre és ilyen fölbátorítva, megedzve bekopogtatott este Etelka szobájába.

— Szabad! — hallatszott a leány kellemesen csengő hangja.

Kissé meglepett a varrólány, mikor e nem várt vendéget pillantotta meg, de azért leküzdötte nagy meglepetését és barátságosan szorított kezét a legénnyel, helylyel kínálván meg őt. István hamarjában megfelelő szót sem talált, amivel megkezdené a beszédet. A leány kisegítette zavarából.

— Szép magától, hogy meglátogatott, hát hogy van, Fejes ur? Mit csinálnak Bodóék, Mariska és a gyerekek?

— Köszönöm, megvannak — felelé a legény, — eljöttem magához, hogy lássa, mennyire éreklődöm és fáj a szívem maga után. Én úgy szerettem, oly nagyon szerettem, hogy . . . hogy . . . még a poklok-poklába is mentem volna utána.

(Folyt. köv.)

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy

Szoba festő és mázoló

üzletemet megnyitottam.

Elvállalok minden e szakmába vágó munkát a legjutányosabb árak mellett a legfinomabb kivitelben, ugymint: szoba festést rococo, barock, renesanc és stb. stílokban, továbbá mázolás és czimfestést.

Midőn a n. é. közönség becses pártfogását kérem, biztosíthatom a legjobb és pontos kiszolgálásról.

Kiváló tisztelettel

Kássa Bálint

szoba-festő.

Lakásom: Atilla-utca özv. Nagy Jánosné (kertésznő) házában.

A magyar királyi állam vasutak gépgyárának vezérügynöksége

Budapest, V. ker., Váci-körut 32. szám.

Ajánlja a magyar kir. államvasutak gépgyárában készült 4, 6, 8, 10 és 12 lóerejű gözeséplő készleteit, 14, 16 és 20 lóerejű Compound-lokomobiljait és végre

„MILLENNIUM“

legújabb szerkezetű fűkaszálló-, marokrakó- és kévekötő-aratógépeit, továbbá

aczelöntésű ekefővel ellátott ekéit és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

